

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hoffotografer

Kongens Nytorv 13 3

De nordslesvigske Kvinder.

I „Nordslesvigske Landbrugs- og Mejeritidende“ har Fælleslandsforeningernes Formand, Gaardejer P. J. Refshauge skrevet en Artikel: „En nordslesvigske Bondes Nytaarstanker“, hvori følgende smukke om de nordslesvigske Kvinder forekommer:

„Hvad de nordslesvigske Kvinder har kunnet og formaar, har alle vi hjemmehlevne Mænd set paa med Beundring. Naar vi før samledes til festligt Samvær, skulde der holdes Taler for Kvinden, og mange mente, at der i en saadan Tale burde bruges et blomstrende poetisk Sprog, og anslaaes en kavaleriemæssig, maaske endda smægtende Tone. Bag efter sang vi „Sparsomt i Norden“ o. s. v. Hvad skal det til herefter? Kvinden er Mandens jævnbyrdige; hans gode Ven, Kammerat og Arbejdsfælle. Hun har bevist det. Hvad skal saa de blomstrende Talemaader til? Lad os bringe hende vor Tak og vise hende vor Beundring ved i en langt højere Grad end hidtil, at tage hende med paa Raad, naar vore egne eller vort Samfunds Mellemværender skal drøftes. Vi vil være tjent dermed for vort personlige Vedkommende, og vort Folkeliv vil højnes derved.“

Hustruens Skat.

Han er Førsteassistent ved en Jernbanestation i en større Landkommune i Nærheden af København men en samlet Indtægt af 3400 Kr.

Hun har før sit Giftermaal haft en lille aarlig Indtægt af at skrive Smaafortællinger til et illustreret Dameblad og har nu efter 3 Aars Ægteskab faaet den usalige Idé at ville bidrage til Familiens (Faders, Moders og Babys) Underhold ved paany at udnytte sit lille Talent. Hun har skrevet en min-

dre Roman med Motiv fra Verdenskrigen og haft det utrolige Held at faa den antaget af et Forlag og honoreret med 750 Kr. Hun har straks besluttet, at denne Sum, som hun alene raader over, skal lægges som Grundfond for en Kapital, der engang skal anbringes i en Sommerhytte ved Stranden. Hun har modstaaet Fristelsen til at købe sig en ny Hat og kun brugt 20 Kr. til sammen med sin Mand og Husets gode Venner, Andenassistent Klausen og Frue, at fejre Begivenheden med et Teaterbesøg og en meget beskeden Souper hos Wiwel. 720 Kr. har hun sat i Sparekassen og vaager med Nidkærhed over dem. Halvaarssummen ved December Termin har hun ikke engang hævet. Hun drømmer kun om Huset ved Stranden.

Da Skatteblanketten kommer, er hun imidlertid klar over, at den Smule Skat, det kan beløbe sig til for hendes Vedkommende, vil hun selv betale, skønt hun godt véd, at Loven paa-lægger ham som Familieoverhoved at udrede Skatten baade for hende og sig selv. Hun føler sig nu som Medforsørger og Skatteborger.

De sidder da sammen i hans Stue en af de sidste Aftener i Januar i den Hensigt at udregne, hvor stor hendes Part i hans Skat kan blive. Foran dem ligger „Vejledning til Udfyldning af Skemaet til Selvangivelse.“ Hun har aldrig før skænket denne højtidelige Handling videre Opmærksomhed og ser derfor paa Situationen med lyst Humør og ikke saa lidt Selvfølelse. Han ved Besked, og er derfor lidt trykket af hendes Frejdighed.

Han: „Ja, min skattepligtige Indtægt er altsaa med Fradrag af de 60 Kr., som Baby forærer mig, 3340 Kr. Lad mig saa faa Din.“

Hun (stolt og glad): „750 Kr., min Herre“

Han: „Og Indtægt af Formue?“

Hun (flot): „Ikke Spor af Formue.“

Han: „Staar der ikke Renter paa Din Bog fra sidste Termin?“

Hun: „Skal den Smule Rente og-te ogsaa regnes for en Indtægt?“

Han: „Ja selvfølgelig.“

Hun (skuffet): „Naa, saa tag dem da, Dit Uhyre! Det bliver saa alt iberegnet 766 Kr. 50 Øre. Saa meget har jeg tjent. Er det ikke flinkt af mig?“

Han: „Nu var det altsaa, Du vilde have at vide, hvor stor Din Skat kan bliye.“

FØLG BRUGSANVISNINGEN

Den bedste og mest udbredte
Thesort
Kun een Kvalitet

Hun: „Aa, lad mig selv regne det ud; det kan jeg godt. Altsaa 3,8 Procent af 766 Kr. 50 Øre.“

Han (rettende): „Af 957 Kr.“

Hun: „Men hvor faar Du pludselig det Tal fra?“

Han: „Jo, Dine 766 Kr. har drevet min Indtægt op paa over 4000 Kr., og det betyder 25 Procent Tillæg til min skattepligtige Indtægt i Stedet for 13 Procent før! Men saa faar Du ogsaa 25 Procent i Tillæg paa Din Part.“

Hun (forfærdet): „Men Gud, saa er det jo næsten Synd for Dig, at jeg har gaaet hen og tjent 750 Kr.“

Han (smilende): „Jeg gaar ud fra, at jeg faar Lov at bo i Din Strandhytte.“

Hun: „Har Du regnet ud, hvor meget, Du kommer til at betale mere end før for min Skyld?“

Han: „Aa, løseligt regnet et halvt Hundrede Kroner.“

Hun: „Et halvt Hundrede Kroner! Men hvis vi nu boede hver for sig? Slet ikke var gifte?“

Han: „Ja, saa fik jeg ikke 25 Procents Tillæg, men slap med 13, og Du fik et klækkeligt Fradrag.“

Hun (ivrig): „Hvor stort?“

Han: „Du kom kun til at svare Skat af 300 Kr. i Stedet for nu af 957 Kr., og hvis Du havde Baby hos Dig, hvad Du naturligvis havde, kom Du kun til at betale af 225 Kr.“

Hun (med tilkæmpet Beherskelse): „Og nu, hvor meget skal jeg nu af med?“

Han: „Ja vent lidt“ (regner ud paa et Stykke Papir, mens hun iagttager ham i stor Spænding), „Du skal